

N:r 4

1976.

G.M. 76.

En novemberdag vid Bocksjön. En av
Botkyrkas vackraste sjöar.

Bockån.

Det är en underbar vacker natur kring Rikstens säteri, bl.a. vid den lilla Bocksjön, omgärdad av höga skogsbeklädda stränder, sjöns läge är i skogspartiet ssv. Rikstens gård och har sitt tillflöde från Bysjön genom en c:a 50 m. lång å med namnet Bockån som mynnar ut i Bocksjön. Lättast att hitta dit är nog att gå den skogsväg som leder rakt i sydlig riktning från den väg som leder till gårdens grindstugor. Skogsvägen följer strax intill gårdens västra inhägnad.

För c:a 30 år sedan var jag ofta vid Bocksjön i scoutsammanhang då fanns ännu på södra sidan än ett brofäste av sten, detta är numera raserat och borta.

Mitt emot brofästet finns ännu en hög vall mellan Bysjön och Bocksjön, på denna vall har säkerligen den gamla vägen gått fram.

Från gamla tider berättas att vägen kallats för "Kung Kristians härväg". Vägen torde redan ha funnits på 1500-talet vid danskarnas belägring av Stockholm. Även drottning Kristina har färdats denna väg under sina många jaktresor.

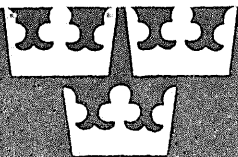
Den gamle åkaren Johan Thunström som var född i torpet Nynäs har haft sina släktingar och anförvanter på Riksten i över 300 år. Han hade mycket att berätta om vargatider på Riksten. Hans mormors mor hade berättat att en ryttare hade stannat utanför ett av torpen i närheten, stigit av sin häst och gått in i torpet för att få lite vatten. Här var bara en liten flicka hemma. Har du mor eller far hemma frågade ryttaren? Nej dom är på dagsverke på gårn. Kan jag få lite vatten av dej sa ryttaren. Ja gärna sa flickan. Har ni någon bibel här sporde ryttaren? Ja, det finns dä...Får jag se på den? Ja gärna sa flickan och tog ner en mycket använd bibel från hyllan på väggen och räckte den till ryttaren som varsamt började bläddra i den. Helt obemärkt stoppade ryttaren i sedlar i bibeln varefter han tackade och försvann.

När föräldrarna kom hem berättade flickan vad som hänt. Varför ville han se på bibeln undrade föräldrarna, flickan viste ingenting om det. De tittade i bibeln och hittade 5 st. sedlar Fem Riksdaler Riksmünt. De glada och häpna föräldrarna fick ett par dagar senare veta att det var kungen Carl xv som varit på besök.

Kanske även han red den gamla vägen över Bockån för att söka pålar på Pålalm. Pålar från Pålalm lär ju ha använts till förstärkning av pålning vid Kungl.slottet, även vid pålning då det nya Riksdagshuset på Helgeandsholmen byggdes 1895.

En sevärldhet av stora mått är den s.k. "ÅSGROPEN" på Pålalm. Red. har fått en fotostatkopia av Förvaltare S.Rinman på Riksten över det anslag som finnes uppsatt vid Åsgropen, samt benäget tillstånd av Jägm. L.Schram på Skogsvårdsstyrelsen att bifoga den som en sida i "Botvidsbygden"

Georg Malmkvist

NATURRESERVAT

P Å L A M A L M

Reservatet omfattar en areal av 5,7 ha och består av en märklig åsgrop. Åsgropen, mot söder avsmalnande, är f.ö. i det närmaste cirkelrund med brant sluttande sidor av c:a 45° lutning och med ett uppmätt djup av 31 m. Mot söder är terrängen mera långsluttande, men gropens botten är i det närmaste plan. Åsgropens angränsande delar består av en plan tallhed utom i nordost där ett markerat klapperstensfält finns. Trädsiktet utgöres av tall, gran och björk och i bottensiktet kan nämnas mjölon, lingon, blåbär, ljung, husmossa, kvastmossa, kammossa och renlav.

Syftet med reservatet är dels att bevara ett märkligt minne av inlandsisen, och dels att bevara en av de största åsgroparna i landet.

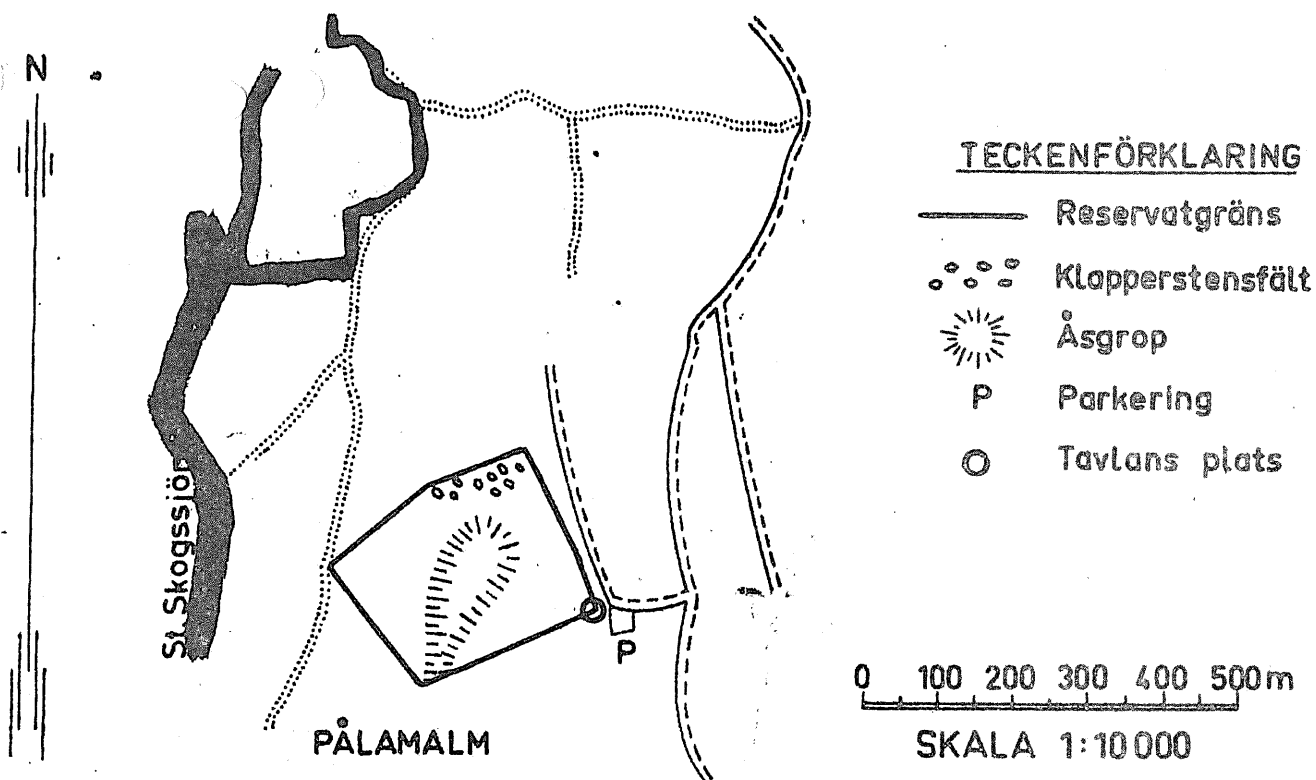
Åsgropens uppkomst: Då inlandsisen för c:a 16.000 år sedan började avsmälta från vårt land, lossnade ibland stora isberg som avlagrade sig tillsammans med morän. Då isberget senare smälte bildades en djup grop, en s.k. "åsgrop".

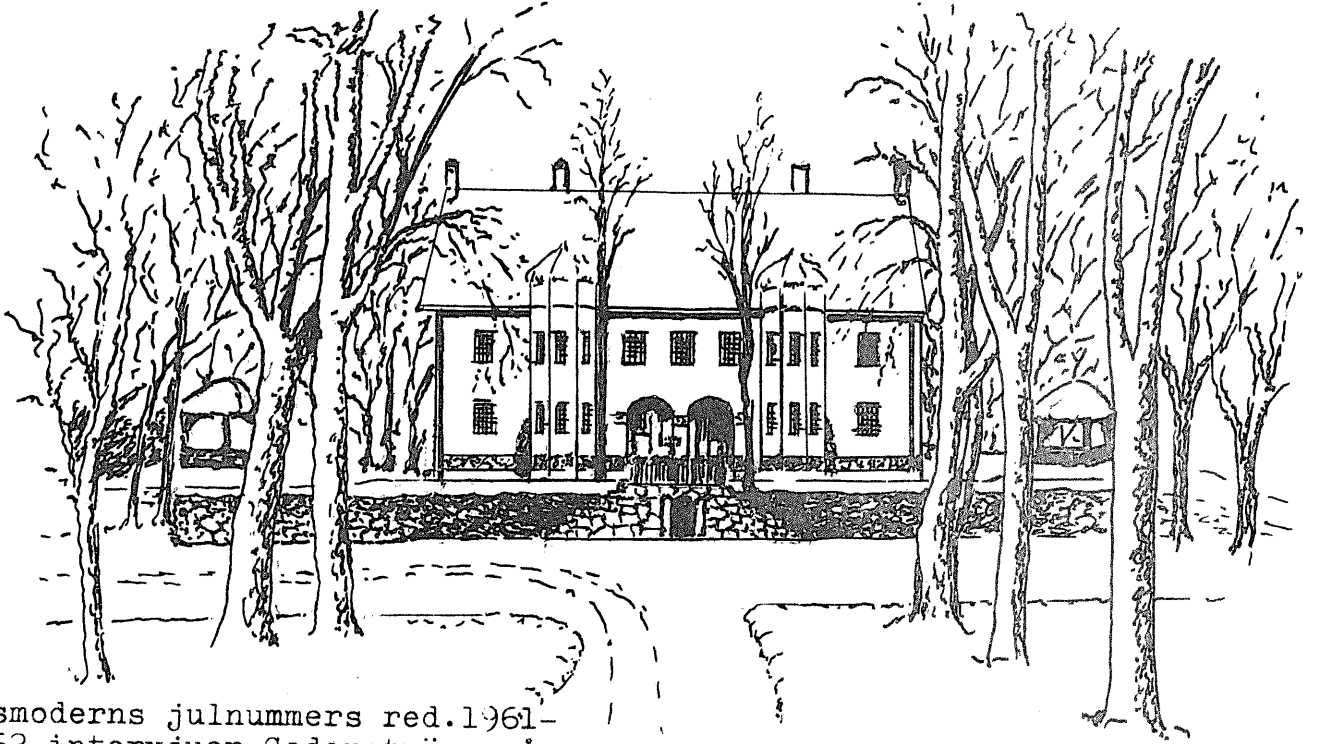
Fastighet: Rikstens egendom.

Ägare: Friherre Anders Cederström.

Förvaltare: Skogsvårdsstyrelsen i Stockholms län.

Området skyddat av länsstyrelsen den 31 augusti 1944.

Husmoderns julnummers red. 1961-1962 intervjuar Cederströms på Rikstens säteri om hur man firar jul på gården:

Välkommen på julkalas till Rikstens säteri En riktig Herrgårdsjul med morfars sillsallad och nyrökta korvar i taket.

INGENTING GÅR UPP MOT EN JUL PÅ LANDET, DÄR TRADITIONERNA HÅLLS LEVANDE FRÅN FARFARS OCH FARFARSFARS TID. VI HAR HÅLSAT PÅ HOS FAMILJEN CEDERSTRÖM PÅ RIKSTENS SÄTERI I SÖRMLAND, FÖLJT ALLA HELGFÖRBEREDELSENA OCH UPPLEVT EN RIKTIG HERRGÅRDSJUL...

Ttvå små flickor kommer tassande i trappan till en av flyglarna på Rikstens säteri i Sörmland. De är 10 respektive 11 år, den ena mörk som natten den andra blond som en solig vårmorgon. Den ena går uppåt, den andra nedåt, ty de är på väg till varandra från sina rum i övre och nedre våningen. I händerna har de varsin rejäl raggsocka tillhörig deras fader. Sockorna har hängts in i deras rum sedan de somnat och de innehåller vardera

en julklapp. Det är tradition från farfars hem att julaftonen skall börja på detta trevliga och spännande sätt.

Det är julaftons morgon och det är därför flickorna vaknat så förskräckligt tidigt. Det är så tyst, som det bara kan vara i ett hus på landet innan dagen börjat. Föräldrarna och hundarna sover. Flickorna tassar upp i Maries rum och kryper upp i sängen, öppnar sina paket och tittar i varandras nya julklappsböcker. Som väl är handlar båda två om djur.

Medan de bläddrar lyssnar de och önskar att minuterna ville gå. Och äntligen hör de hur mamma stigit upp. Nu kokar hon kaffe i köket, där nyrökta korvar hänger i taket och lingonriskransar och hjärtan på dörrar och fönster. Nu är hon i salen och lägger säkert i ordning deras julklappar i högar, det är tradition från både farfars och morfarshemmen.

Och nu kan de springa ner till julmorgonkaffet som dukats i salen med vetebröd och saffransbröd, pepparkakor och klenäter och löv och kransar och smörbakelser med äppelmos i. Just som de kommer ned kommer pappa med den fina Gotlandsstaken i guld och vitt och mamma - akademiutbildad sångerska - tar upp "Hell dig, julafton, härliga klara". Flickorna är inte sena att stämma

in, de har övat in massor med julsånger med mamma och mormor, som heter Valborg Beer och är sångerska även hon.

Kära traditioner

Granen är tänd, den smyckas alltid kvällen före julafton. Den prunkar med kulor och änglar, fransade papperskarameller och korgar med godis, med äpplen och pepparkaksgubbar. Den har både elektrisk belysning som kan brinna jämt och riktiga levande ljus som man måste vakta så noga så noga. Marie och Louise tycker så synd om alla dem som har en så kallad fin gran med bara ljus och lite glitter och bomullstussar på grenarna.

Louise och Marie heter Cederström i efternamn och de är döttrar till friherre Arvid Cederström som förvaltar lantbruket vid barndomshemmet det cederströmska fidekommisset Riksten. Fidekommissarien, friherre Anders Cederström med sin övriga familj i det slottslika corps-de-logiset längre upp i parken, men julaftonskvällen firar alla oftast i flygeln.

I de flesta hus äter man ju en stadig jullunch med skinka och smörgåsbord. Hos familjen Cederström serveras endast risgrynsgröt till lunch.

- Det är tradition från mitt hem, berättar friherrinnan Marie-Louise.

- Vi bodde i Visby där min far var turistintendent när jag var barn. Där försvann alltid mamma på julaftonsförmiddag för att fara från det ena sjukhuset, konvalesenthemmet och ålderdomshemmet till det andra och sjunga för patienterna. Jag följde med för att hjälpa till med duettsång. Vi kom aldrig hem förrän vid sextiden. Under tiden satt pappa och bröderna och skrev julklappsverser på alla paket. Få har haft så arbetade julklapps-korgar som vi och jag är ledsen att jag inte sparat på alla juldikter. Jag fick en gång en hel sminkhistorik på klingande hexameter på ett litet paket som innehöll ett läppstift. Henrik hade skaldat och börjat långt borta i Egyptens forntid.

När vi kom hem stod bordet färdigt, dignande, doftande - man hade ju hemhjälp på den tiden. Där fanns ett otal smårätter och jag minns att en av bröderna tyckte att hans

julafton blev nästan fiasko därför att något, jag minns inte vad, fattades. Inte för att han behövde det men för att inte den minsta tradition som vi hade från barndomen fick brytas.

Blir det slädföre tro?

Här på Rikstens säteri passar denna moderneärvda måltidsindelning också utmärkt. Julafton är lika fylld av sysslor som övriga dagar på en gård med kreatursdrivet jordbruk och lant-hushåll.

Men vid 18-tiden kan även vi slå oss ned vid julbordet. Då äter vi skinkan och allt som hör till julsmörgåsbordet, men lutfisk har vi inte. Middagen avslutas med ingefärspäron, men det finns också klenätter med björnbärssylt för den som orkar. Till och med en burk mullbärssylt från Gotland finns med för julaftonsbordet.

För barnen är den här middagen årets längsta. De väntar ju på julklapparna som far i huset delar ut vid matsalsbordet, där det finns nötter och äpplen och annat julgott och där ett par lustiga Västgötastakar är tända.

Egentligen skulle man lägga sig tidigt, men när gör man det en julafton! Någon sovmorgon har vi nämligen inte att se fram emot på juldagen, säger friherrinnan Cederström. För då far vi naturligtvis till julotta i någon av grannsocknarnas kyrkor. Om det råkar vara snö lånar vi farfars släde, spänner för en av de stora ardenerna och åker till fri-luftsgårdens Lidas kyrka. Med klingande bjällerkrans och rödrävsfällar i släden. Det är det festliga inslag i julfirandet, som vi längtar efter vartenda år. Men tyvärr är det så sällan slädföre nu för tiden.

Till juldagsmiddag hade vi alltid renstek i mitt hem, men här på Riksten jagas det ju på höstarna, så här är rådjursstek självskriven. Till julbjudningarna har vi också annat vilt i frysboxen och så ska naturligtvis den traditionella julharen anrättas.

”Men till nästa år igen...”

Louise och Marie har sysselsättning nog med julklappar och speciellt alla härliga nya böcker. De har fått var sin almanacka för det nya året också och nu sitter de och vänder bladen och konstaterar vemodigt att det

är en hel evighet till nästa jul. Men det är också ett helt nytt års spännande rytme som spelar upp medan bladen vändes. Här brukar det vara kallt och snöigt och man får sig kanske en slädtur. Här börjar sipporna komma och här börjar sommarlovet. Nu är det lingontid och äppeltid och Lucia - och rätt vad det är sitter man igen kring det stora bordet och krusar silkespapper till Gotlandsstaken och klipper glanspapper i många olika färger till de gamla Västgötastakarna från morfars släkt. Det brukar vara husfaderns uppgift och det är verkligen kvalificerat konsthantverk.

Men det var så sant. På julaftons förmiddag kommer morfar och mormor från Stockholm och då röjer mamma av köksbordet, plockar fram ett par feta urvattnade sillar, kall potatis, rödbetor och kapris. Morfar skall laga till sillsalladen. Han gör det i år också, och det är tur - annars blir det inte riktig jul!

=====

(Jultidningen hade många verkligt trevliga bilder från julfirandet på Riksten 1962.)

G.M.

Åter till Trädgårdstorp.

där vi höll vår traditionella julmarknad den 5 dec.

Trots ett mycket dåligt väder med regn och rusk var publikantalet ovanligt stort. Fullt av vänliga människor som köpte allt vad marknaden hade att bjuda på. Bl.a fick Trädgårdstorps honung en strykande åtgång. Tombolorna slutsålda, all försäljning inomhus såväl som alla aktiviteter. Träsvarven i full gång, Smedjans hammarslag hördes vida omkring och lockade till inköp av handsmidd spik och de berömda ljusstakarna. På torpet Slätten bakades bröd på gammalt vis i bakugnen och att det blev färska smörgåsar med ost det kan man vara säker på, vid samma bord kunde man köpa polkagrisar och och bröstkarameller. Vid ett annat bord gjorde man utsökt fina halmkronor m.m. I Trädgårdstorp var det spånad och knyppling etc. På Logen stöptes ljus Tombolaförsäljning med vinster

i hemslöjdsarbeten här var det också kaffeservering och detta till väspelemäns glada toner. Spelmännen spelade även i torpen, alltså en glad julstämning överallt, t.o.m. i karamellpaviljongen som är så liten så man fick nöja sig med folkmusik på ljudband. Det enda som vi inte fick se var våra flitiga bin som samlat så mycken honung, de har nämligen semester till den 5 juni på Hembygdens dag då vi får se dem igen.

G.M.

En
God
Jul

önskar

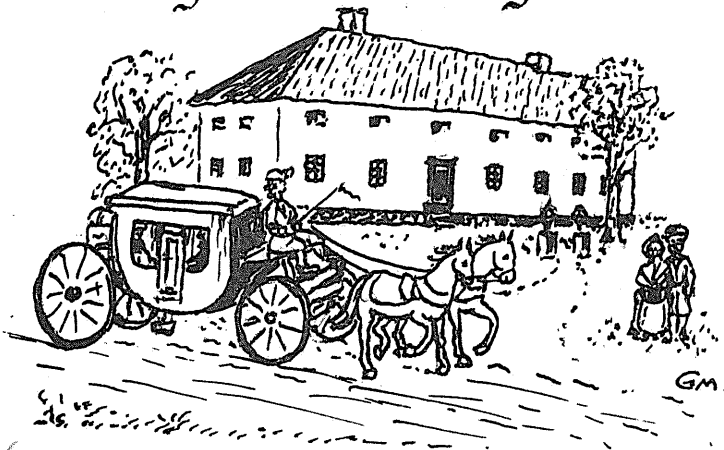
Botvidsbygden

alla sina läsare
och ett varmt tack
för alla bidrag.

Ett tack

till alla dem som skänkt
gåvor till Julmarknaden
och icke minst till alla
dem som medverkat till
marknadens lyckliga genom-
förande och goda resultat.

1700-tals-resa genom - Botkyrka.

av Ingrid Padel

"Gunstige läsare! Till det allmänna har jag härmed delat den äran, att lemna en Vägvisare till och ifrån alla Städer samt namnkunniga Orter uti vårt kära Fädernesland, tilike med tvenne dervid fogade Väg-Chartor, som utvisa Städernas och Gästgivarregårdarnas Namn och belägenheter."

Så börjar en resehandbok utgiven första gången år 1743. Den är skriven av ingenjören och lantmätaren Georg Biurman och har den långa titeln "Vägvisare uti Svea- och Göta riken samt Stor-Förstendömet Finland". År 1973 gjordes en nytryckning av den gamla boken, som var en av de allra första resehandböckerna i vårt land.

Boken innehåller en utförlig uppställning av den tidens städer, orter och gästgivarregårdar i Sverige och Finland. Gästgivarordningen från 1734 finns att läsa på tio sidor i början av boken. Dess paragrafer innehåller också 1700-talets trafikregler, som kan vara nog så intressanta i vår motoriserade tid.

Hästen kostar 24 öre milen.

I den gamla "vägvisaren" är avstånden mellan städer, orter och gästgiverier noggrant utsatta. Från Stockholm till Fittja är det en och en halv mil, från Fittja till Södertälje två mil.

Vid Fittja står i boken några rader om hästkostnaden. Vid gästgiverier som ligger nära staden betalas 24 öre silvermynt milen för varje häst från staden. Mellan gästgivarregårdarna på landsbygden betalas endast 12 öre silvermynt milen.

När vägbeskrivningen skrevs på 1740-talet hade gästgiveriet i Fittja funnits i nästan 100 år. Det var en välkänd plats för resenärer till och från Stockholm. Många berömda män har stannat vid Fittja t.ex. Carl von Linné, som på sin Ölandsresa bytte hästar vid Fittja den 15 maj 1741. Så här står det i hans dagbok: "Efter sex fjärdedels mihls resa kom vi til Fettia, där vi länge väntade på hästar, och efter två mihl til Södertellie".

Kanske kan det också vara av intresse att ta del av Linnés omdöme om Södertälje. Så här tedde sig den staden för en resande i mitten av 1700-talet:

"Staden är en liten fläck, ligande uti en dæld, emellan tvenne höjder på en sandaktig och mofull tracht, sträckande sig ut efter längden av dälden. Mälaren ligger på ena sidan och Saltsjön hade communication med Staden på andra medelst en vik som årligen mer och mer grundar sig igen, at man redan på en fjerdedels mihl ej med fartyg til Staden komma kan."

Vägfrid på söndagen.

1734 års gästgivarordning, som finns att läsa i början av boken, ger en intressant inblick i 1700-talets vardagsliv. En del paragrafer handlar om gästgivarernas och gästernas skyldigheter och rättigheter. Att hålla hästar var ofta ett tvistämne. När gästgiveriets egna hästar inte räckte till så var bönderna i trakten skyldiga att stå till tjänst med så kallade hållhästar. Men hästarna behövdes på regårdarna, särskilt under skörden, så bönderna försummade ofta dessa hållskjutsar och fick böta sex mark silvermynt.

Gästgivarordningen innehåller också trafikregler, en del helt mo-

derna för vår tid, en del föräldrade. "På sön- och högtidsdagar tillåtes ingen, utom i högsta nödfall, under Gudstjensten, at anträda resor till Sjöss eller lands." Det var 1700-talets vägfriid.

I paragraf 23 finns regler om hur resande skall mötas. Den gående skall vika för den ridande, den ridande för den åkande, den mindre vagnen för den större. I branta backar har den som kommer utför förkörsrätt, den som skall fara uppför får vänta.

Resande bör uppföra sig ordentligt på vägen och inte ropa, bullra och bruka svordomar. Även om ingen skada sker så kan skrikan- de och svärande vägfärande angivas. De får böta "fem daler silfvermynt, hälften till angifvaren, och hälften till fattige vid nästa kyrka."

Sven-Gunnar Broström

Tre får i år dela årets Kulturstipendium 12.000 kr.

"Arkiologen" Sven-Gunnar Broström
Riksspelmannen Axel Hammarberg
Verdandisten Bernt Andersson

Sven-Gunnar jobbar med kartor och ritningar som mätningstekniker i Botkyrka kommun. Men vid sidan om det arbetet har han i många år varit en hängiven amatörarkeolog och gjort betydande insatser i forskning och dokumentation av Botkyrkas historia, tagit fram hållristningar och stenåldersboplatser.

Botkyrka Hembygdsgille gratulerar varmt och innerligt sin fjärde medlem som får Botkyrka kulturstipendium.

ÅRETS KULTURSTIPENDIATER I BOTKYRKA

Sven-Gunnar Broström, Axel hammarberg och Bernt Andersson, fick torsdagen den 25 nov. sina utmärkelser i samband med kommunfullmäktiges budgetsammanträde i Tumba gymnasium.

Kulturnämndens ordförande Harriet Gustafsson överlämnade 4.000 kr. adress och blommor till var och en av de tre stipendiaterna.

Här är motivationen för årets kulturpris till Sven-Gunnar Broström, Grödinge, för hans insatser att inom det arkiologiska området genom forskning och dokumentation kunnat berika vetandet om forntidens boplatser och förhållanden.

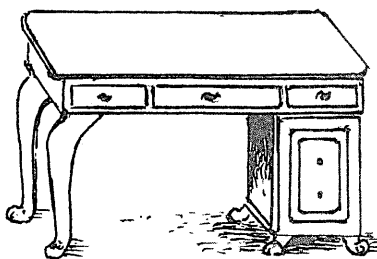
NYA MEDLEMMAR:

Axel Nilsson	Tullinge
Doris Nyberg	Norsborg
Janne Bylger	Huddinge
	Som. Tullinge

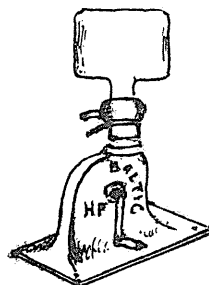
Vi hälsar er hjärtligt välkomna i Gillet. Där är vi alla Du.

Styrelsen.

Gåvor:

I juni fick Gillet som gåva en fin taffel som meddelats i n:r 3 i Botvidsbygden samtidigt fick vi detta fina skrivbord av samma givare. Olle Sahlström.

En Baltic separator av 1905 års modell har skänkts av David Karlsson.

Ett varmt tack för gåvorna

Styrelsen.

Från arbetsfältet.

VATTENVERKET

Arbetet med vattenfrågan har avancerat så långt att de stora betongringarna är monterade på plats den 23 nov. I botten skall el.pump och hydrofor placeras (ett vattenverk i miniatyr) som skall förse logen med vatten samt sommarledning till Högrink. Den 1 dec kunde efter sprängning ända upp till Högrink vattenkabel dras fram ända till byggnaden.

HÖGRINK

har under hösten försetts med ytterpanel. Initiativtagare till detta arbete är Lars-Gunnar Lindström och Sten Karsbrink. I nov. har Pensionärslaget klätt väggarna i bottenvåningen med isoleringsmattor.

Till nästa sommar bör således om arbetet fortskrider som hittills Högrink (Mor Annas stuga bli färdig.

I FORNMINNESKOMMITTÉN

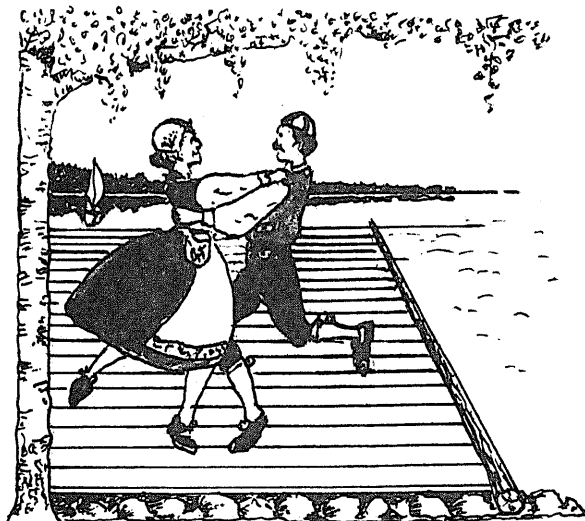
Håller man som bäst på med att inventera alla gåvor samt att upplägga sakregister på dem. G.M.

ÅRSPLANERINGEN FÖR 1977

kommer att sändas ut på ett separat papper till medlemmarna under januari.

Ungdomsringens film "KULTURARVET" har hyrts av Gillet och kommer att visas på Logen fredagen den 21 jan. i samband med en vanlig dansövning.

Inger

Från dansfältet

kan rapporteras att vi haft två folkdansuppvisningar.

HALLUNDA-NORSBORGS-DAGARNA DEN 28 AUG. Vårt program bestod av: Indansning på Snurre-bock, följd av Västgötapolska, Landskrona, Engelska för tre par, Daldans, Slängpolska, från Närke och som avslutning, Ränningen. För musiken stod Olle och Bengt, samt som bakgrundsmusik en förtjusande papegoja, vars namn är okänt.

FLEMMINGSBERG söndagen den 5 sept.

Även denna dag hade vi vädergudarna på vår sida, ty det var ett strålande solsken.

Vårt program den här gången bestod av: Snurre-bocken, Västgöta, Fjällnäs, Slängpolska från Närke, Engelska för tre par, Gotland, Landskrona och som avslutning vävardansen Ränningen. För det musikaliska stod även denna gång Olle och Bengt, dock utan papegoja som bakgrundsmusik.

Vid tangenterna... ArMa.

"TIERPS-TRÄFFEN"

I en buss, hyrd och körd av Ellinor och Björn T (dock inte samtidigt) startade vi (18 pers.) resan upp till Söderfors (c:a 12 km. från Tierp) för att delta i den så kallade "Tierps-Träffen". Väl komna dit möttes vi av ett stort Folkets Hus, där det hela skulle gå av stapeln. Även innanför visade det sig vara gott om utrymme. Och plats behövdes, uppskattningsvis c:a 300 människor hade samlats. Bord i långa rader di-kade till kaffe med dopp, så det var bara att slå sig ner i närmaste stol. Samtliga hälsades välkomna, en uppräkning av alla föreningarna gjordes.

Det var c:a 15 st. som representerade, även ett lag från Finland fanns med. Vi fick resa upp i tur och ordning. När Botkyrka ropades upp blev han som var "Kom fram och sej" glatt överraskad, han trodde det skulle vara två på sin höjd därifrån. Därefter ombads vi att hugga för oss och ha trevligt. Efter allsång och fika var det dags för (busk)teater av ett gäng ungdomar, vilket var mycket uppskattat och applåderades länge. Bord och stolar stuvades undan och dansen satte igång, till tonerna av Tierps spelmannslag. Noteras bör, musiken och dansen pågick non-stop. Framåt nattkröken serverades risgrynsgröt och mackor, det "satt fint i ryggen det". Sen var de bara och ösa på igen med folkdanser och lekar för hela slanten. Framåt ett-tiden började folk att droppa av och känna sig nöjda. Vi följde samma linje och styrde kossan henåt, nu med Björn som chafför. Resan gick mycket bra ända fram till Ulriksdal, vad händer då? jo, tomt i tanken! Men vi har en enorm tur, ett Esso Motorhotell uppenbarar sig, och nerförsbacke! Vi gör en mycket snygg "landning" Räddade, tänker vi. Men icke så Nicke! Stänkt!!- Här går det inte att få nån diesel får vi till svar vid en stilla förfrågan. Nähä! En taxi haffas och i ett huj bär det iväg med Kjelle, Christer och Birgitta in till stan, (de två sistnämnda bor vid Norrtull) och tillbaka kommer Kjelle, vår snabbe kurir, med för oss i detta läge, ganska så nödvändigt bränsle. Efter denna lilla malör kan så resan fortsätta, klockan är då 04.00.

Vid Tumba stn slutar denna lilla tripp på c:a 35 mil. Vi skiljs, men vi har haft en mycket rolig kväll och morgon.

ArMa

BOTKYRKA-TRÄFF PÅ LOGEN D:11-9-76.

Lördagen den 11 sept. var den nu nästan traditionella "Botkyrka-träffen" gick av stapeln. Ett trettiotal personer (gillemedlemmar allihop) hade samlats på logen. Vi började med att äta lappkojs och rödbetor, under måltiden passade Göran på att hälsa alla närvarande välkomna. Därefter röjning av bord och stolar så att dansen

kunde börja, till tonerna av Lennart och Olle. Gammaldans, folkdans och lekar blandades under kvällen för att få variation så att säga. En kort men intensiv paus gjordes för kaffedrickning och kakätning, därefter fortsatte dansen till närmare midnatt. En eloge till festkommittén, som hade gjort det riktigt trevligt.

Lite smolk i bågaren blir det, när man ser att det inte kommer några från andra föreningar, för det är väl syftet med den här träffen. Vad är det för fel? Otillräcklig spridning av "informationskort" eller är det (hört av någon) för lite polskor, det är inne nu. Tycker man att vi ligger för ocentralt till, eller??

Ja, det här var bara några små funderingar, inte nogon kritik på något sätt.

Om nu någon skulle ta det så!

Har du någon idé eller förslag på något, så dela med dej av det till festkommittén.

ArMa

Klass: I Herrar. 34 deltagare.

26 Hans Olsson, 40 Torsten Fahlén,
44 Lars-Erik Hultman, 53 Sven-Gunnar
Broström, 31 Olle Sahlström.

Klass II Damer: 37 deltagare.

26 Ingela Olsson

Klass 5 a, Yngre pojkar, 8 deltagare.

8 Michael Blomberg

Klass 5 b, Äldre pojkar, 9 deltagare

3 Jan Sahlström, 9 Lars Sahlström.

Klass 6 a, Yngre flickor: -----

Klass 6 b, Äldre flickor: 14 delt.

11. Margareta Hultman

14 Karin Hultman

Klass 3 Oldgirls, 6 deltagare.
1 Ingrid Avelin.

Klass 4 Oldboys, =====

LAGTIDER: 15 Lag. Seniorer

8 Botkyrka Hembygdsgille

LAGTIDER Juniorer: 8 lag.

4 Botkyrka Hembygdsgille

SIMNING I TREKAMPEN.

Klass 1 Herrar seniorer: 59 delt.

100 m. bröstsim.

8 Lars-Erik Hultman 51 Nils-G.

Holmkvist, 58 Arne Mattsson.

Klass 2 Damer seniorer: 38 delt.

50 m. bröstsim:

38 Kerstin Arvestad

Klass 3 Damer Oldgirls, 3 delt.

50 m. bröstsim.

2 Ingrid Avelin.

Klass 4 Herrar oldboys: 2 delt.

2 Bernt Lundström

Klass V a, Pojkar, yngre juniorer

50 m. 12 deltagare.

6 Michael Blomberg

7 Mats Wester

Klass 4 b, Flickor äldr.juniorer,

50 m. 23 deltagare.

11 Marie Danell, 12 Carina

Stein, 20 Karin Hultman.

SLUTTÄVLINGEN I TREKAMPEN

	Ori.	Terr.	Sim.	Total
Bromma I	1	1	1	3
Skördegillet	2	2	5	9
Bromma II	3	6	4	13
Vällingby	10	5	3	18
Vasa	5	3	11	19
Fyrväppl.	4	11	6	21
Bromma III	7	7	9	23
Kedjan	13	9	2	24
Botkyrka	8	8	12	28

DRAPA RIKTAD TILL MEDLEMMARNA.

Skalden okänd.

Du medlem som

i andanom

ser "torpet" fixt och färdigt

har Du ditt mått

av ansvar fått

och delat med dig värdigt

av arbetsflit

och medlemsnit

samt vår gemenskap vördar

Du då förvisst

en gång till sist

beröm för mödan skördar

Redaktion för Botvidsbygden.

Georg Malmkvist, Inger o' Björn Falk

Adr. Malmgårdsbacken 2. 14600 Tullinge

Tel. 08 7781711, 0755 66563.